

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/44/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611010027
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2611010027.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci proti obžalovanému Z. K., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 156 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora a poškodeného L. F. proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 11.12.2012 sp.zn. 1T/9/2011 na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora a poškodeného L. F. z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa podľa § 285 písm.a/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Senici č.k. Pv 493/10-27 zo dňa 25.01.2011 pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20, § 156 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 04.05.2010 asi o 10.00 h. v B. P. X. bez povolenia vošiel do dvora rodinného domu č. XXX, kde fyzicky napadol z dôvodu odplaty za predchádzajúci konflikt s jeho nevlastným synom G. U., majiteľa L. F. tak, že ho viac krát udrel palicou po chrbte a hlave, následne s doposiaľ nezistenou osobou zo dvora násilím vytiahol poškodeného a v bočnej uličke tohto opakovane udieral s palicou do hlavy a oblasti ramien, čomu sa tento bránil nastavením rúk, v dôsledku čoho spôsobil poškodenému zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, tržno - zmliaždenú ranku na čele, nalomenie posledného článku palca pravej ruky a pomliaždenie pravého lakťa a pravej ruky, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práce neschopnosti podľa odborného vyjadrenia znalca MUDr. U. P. v trvaní 3 - 4 týždne,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Zároveň podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku boli poškodení : L. F., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom B. P. X. XXX, Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava, Krajská pobočka Trnava, Halenárska 22, IČO : 35 937 874, a Sociálna poisťovňa Bratislava, ul. 29. augusta 8 a 10, IČO : 30 807 484, odkázaní s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku súd I. stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré podrobne v odôvodnení rozsudku uviedol a dospel k záveru, že na základe takto vykonaného dokazovania nie je možné vyvodiť jednoznačný a nespochybniteľný záver o tom, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Konštatoval, že verzie obžalovaného a poškodeného sú odlišné, vo veci existujú dve skupiny svedkov a to svedkovia, ktorí potvrdzujú buď verziu poškodeného alebo verziu obžalovaného. Za nezaujatých svedkov vo veci považoval len T. B., M. X. a U. X., ktorí nepotvrdili, že by bol obžalovaný vo dvore rodinného domu

poškodeného, a že by tam tohto fyzicky napadol. Naopak, práve zo svedeckej výpovede T. B. vyplýva, že práve poškodený fyzickým napadnutím obžalovaného incident začal a tejto výpovedi zodpovedajú aj výpovede rodinných príslušníkov obžalovaného. Z výpovede znalca vyplýva, že poranenie hlavy obžalovaného vzniklo pôsobením tvrdého predmetu - drevenej dosky eventuálne palice, a pokiaľ sa obžalovaný bránil, mohol poškodený utrpieť aj vážnejšie zranenia. Spáchanie skutku, tak ako je uvedené v obžalobe, vykonaným dokazovaním súd I .stupňa nemal za preukázané, existujú pochybnosti o spáchaní skutku obžalovaným, preto, v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného, tohto spod obžaloby oslobodil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Namietal predovšetkým správnosť vyhodnotenia dôkazov keď vytýkal súdu I. stupňa najmä to, že prihliadol ako na dôveryhodné na výpovede tých svedkov, ktorí celý incident ani nevideli. Incident vyprovokoval rodinný príslušník obžalovaného G. U.. Poškodený nemal dôvod fyzicky napadnúť obžalovaného. Bol to práve obžalovaný, ktorý sa, po príchode z Brna, rozhodol situáciu riešiť po svojom.

Zástupca krajského prokurátora navrhol vyhovieť odvolanie okresného prokurátora.

Poškodený po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie proti výroku o náhrade škody, ktoré odvolanie ani dodatočne bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní podľa podľa § 317 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu I. stupňa, ako aj správnosť postupu v konaní, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora ani poškodeného nie je dôvodné.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd v prejednávanej veci nezistil ani v jednom z napadnutých výrokov a ani v konaní, ktoré týmto výrokom predchádzalo, žiadne také pochybenia, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktoré upravujú spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že orgány činné v trestnom konaní síce v prejednávanej veci zadovážili dostatok dôkazov na to, aby boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písm.a/ až písm.e/ Trestného poriadku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku keď vykonal všetky dostupné dôkazy tak aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Následne, v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku vykonané dokazovanie správne vyhodnotil.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd za to, že nemožno jednoznačne ustáliť, že sa žalovaný skutok stal tak, ako je kladený obžalovanému za vinu. Vykonané dokazovanie nevyznieva jednoznačne. Nie je tu ucelená reťaz dôkazov, z ktorých by bolo možné, bez akýchkoľvek pochybností, vyvodiť záver o vine obžalovaného.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na zrejmu snahu poškodeného obžalovanému priťažovať a na rozpory v jeho výpovediach.

Poškodený pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 20.07.2010 č.l. 41-42 poprel, že by mal v čase útoku obžalovaného v rukách palicu. Vypovedal, že „už som v ruke nemal palicu,... bránil som sa holými

rukami...“ Z tejto jeho výpovede vyplýva, že palicu dlhú asi 1 m mal v rukách len v čase, keď vyšiel pred bránku svojho dvora. Chcel tak odohnať útočníkov, ako však pod ich tlakom ustupoval do dvora, palicu už v ruke nemal.

Vo výpovedi dňa 08.10.2010 už poškodený na rozdiel uvádzal, že vtedy, ako ho vo dvore začal obžalovaný zozadu biť po chrbte a hlave palicou, chytil svoju palicu a jeden až dvakrát ňou obžalovaného uderil po hlave.

Pri konfrontácii s obžalovaným dňa 17.12.2010 poškodený vôbec neuviedol, že by proti obžalovanému použil palicu, len uviedol, že mu túto obžalovaný vytrhol z ruky.

Je nepochybné, že vzťahy medzi rodinou poškodeného a obžalovaného nie sú dobré. Kritického dňa v dopoludňajších hodinách malo dôjsť k incidentu medzi poškodeným a G. U. (nevlastný syn obžalovaného), pri ktorom, podľa výpovede poškodeného ho U. žena „šľahla latou po hlave.“

Z lekárskeho správ na č.l. 99 až 100 vyplýva, že dňa 04.05.2010 ošetril MUDr. Z. tak poškodeného ako aj obžalovaného. U poškodeného zistil opuch ľavej ušnice s drobnými rankami bez potreby chirurgického ošetrovania, trznú ranku na čele, pomliaždenie pravého lakťa a opuch dorza pravej ruky. U obžalovaného konštatoval trnú ranu vo vlasatej časti hlavy veľkosti asi 40 mm s vhodnosťou chirurgického ošetrovania, ako aj opuch vo vlasatej časti hlavy a na čele.

Poškodený išiel na lekárske ošetrovanie svojim motorovým vozidlom až potom, ako od neho odišiel svedok U. P. U. P. o odvoz k lekárovi nepožiadala, hoci bol u neho s vlastným vozidlom. Napriek tomuto je na č.l. 132 založené vyčíslenie nákladov poškodeného počas práceneschopnosti, v ktorom vyčísliť náklady na naftu a šoféra, pretože nemohol šoférovať sám.

Vyššie uvedené skutočnosti výrazne oslabujú hodnovernosť výpovede poškodeného.

Na základe vykonaného dokazovania zastáva odvolací súd záver, že nie je možné ustáliť či popisované zranenia utrpel poškodený kritického dňa v dopoludňajších hodinách pri konflikte s G. U. alebo neskôr pri konflikte s obžalovaným. Nemožno ustáliť ani to, kto ako prvý aktívne zaútočil. Zranenia obžalovaného, tak ako sú zadokumentované v lekárskej správe a v predloženej fotografickej prílohe na č.l. 105-107, však nasvedčujú na väčšiu intenzitu útoku než zranenia poškodeného.

Za danej dôkaznej situácie sa nemožno stotožniť ani s odvolacou námietkou okresného prokurátora, že k zraneniu obžalovaného došlo len v rámci obrany poškodeného. Tento záver nemožno vyvodiť len z tej skutočnosti, že, podľa znalca, utrpel poškodený len obranné zranenia, najmä s poukazom na to, že nemožno jednoznačne ustáliť ani to, ktoré z poranení poškodený utrpel pri incidente s G. U., a ktoré pri incidente s obžalovaným.

Odvolací súd má za to, že po vykonanom dokazovaní existujú zásadné pochybnosti o tom, či sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku a preto okresný súd správne a v súlade so zákonom tohto podľa § 285 písm.a/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol. Ako nedôvodné zamietol aj odvolanie poškodeného L. F., pretože výrok o náhrade škody zodpovedá ustanoveniu § 288 odsek 3 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.